Laborarator 5 – Probabilități și Statistică Matematică

ELEMENTE DE GRAFICA IN R

Graficele reprezintă, în general, un instrument folositor pentru vizualizarea rezultatelor unei analize dar și un mod prin care se poate verifica dacă am obținut ce ni s-a cerut. Este important să folosim opțiunile corecte atunci când trasăm un grafic, de multe ori valorile predefinite putând conduce la figuri eronate. În tabelul de mai jos avem listate principalele instrucțiuni grafice

Tabelul 8. Functii grafice uzuale in R

Funcția	Scurtă descriere
plot	O funcție generică folosită pentru plotarea unui obiect (puncte, curbe, etc.)
barplot	Trasează un grafic de bare orizontale sau verticale (folosit pentru variabile discrete)
hist	Desenează histograme cu frecvanțe sau probabilități
boxplot	Desenează una sau mai multe boxplot-uri în paralel
pie	Desenează o diagramă de tip plăcintă

Metodele grafice din R nu se limitează la cele din tabelul de mai sus. De exemplu, pachetul ggplot2¹ este foarte răspândit la ora actuală deoarece pune la dispoziție o serie de instrumente grafice (folosind o gramatică de grafice) cu ajutorul cărora se pot

produce figuri de calitate deosebită (ce se folosesc în special pentru publicații științifice).

În continuare vom prezenta o parte din funcțiile cel mai des folosite pentru trasarea graficelor în R împreună cu proprietățile de bază ale acestora.

5.1 Functia plot

Cea mai folosită funcție (high-level) de plotare în R este funcția plot(). Aceasta permite trasarea unei diagrame de împrăștiere (scatterplot) între doi vectori x și y, unde vectorul x indică valorile pe axa abscisei iar y pe axa ordonatelor.

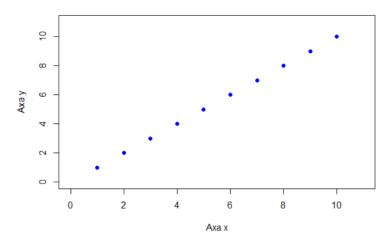
Argumentele principale ale funcției plot () se găsesc în tabelul următor.

Tabelul 9. Argumentele principale ale functiei plot()

Argument	Descriere
х, у	Vectori de aceeași lungime care specifică valorile coordonatelor de pe x și de pe y
type	Tipul de grafic: "l" reprezintă linii, "p" reprezintă puncte, "b" reprezintă și linii și puncte, "n"înseamnă că nu trasează nimic
main, xlab, ylab	String-uri folosite pentru titlul graficului și etichetarea axelor x și y
xlim, ylim	Limitele pe axa x și y. De exemplu, $x = c(0, 100)$ va seta valoarea minimă și maximă de pe axa x la 0 și respectiv 100.
pch	Un număr întreg care denotă tipul de simbol folosit pentru trasarea punctelor (vezi ?points), sau un șir de caractere care specifică simbolurile ca text. De exemplu, pch = 21 va crea un cerc colorat cu 2 culori, iar pch = "P" va trasa caracterul "P" pentru fiecare punct.
col	Culoarea principală a simbolurilor desenate. De exemplu col = "blue" va trasa simbolurile în culoarea albastră.
lty	Tipul de linie folosit. De exemplu lty = 1 reprezintă o linie solidă pe când lty = 2 reprezintă o linie întreruptă.
lwd	Grosimea liniei folosite, valoare prestabilită este lwd = 1.
cex	Un vector numeric folosit pentru a specifica mărimea simbolurilor trasate. Valoarea prestabilită este 1. De exemplu cex = 4 va face punctele foarte mari pe când cex = .5 le va face mai mici.

```
col = "blue",  # Culoarea punctelor
pch = 16,  # Tipul simbolului
cex = 1)  # Marimea simbolului
```

Primul grafic

În afară de vectorii x și y toate celelalte argumente sunt opționale, dacă nu sunt specificate atunci R-ul folosește valorile prestabilite. De exemplu dacă nu specificăm limitele xlim și ylim, R-ul calculează aceste limite astfel încât toate punctele să fie încadrați în interiorul graficului.

```
► Trasaţi următoarele diagrame de împrăștiere:
```

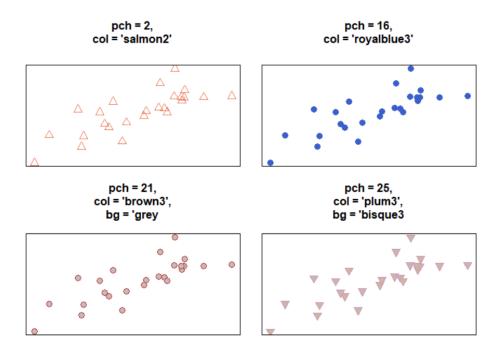
```
x \leftarrow seq(0, 1, 0.1); plot(x, x - x * x + 2)plot(x, x - x * x + 2), type = "l"); plot(x, x - x * x + 2, type = "b", pch = 19)
```

Tipul de simbol pe care vrem să-l folosim atunci când trasăm un grafic este specificat prin argumentul pch. Figura de mai jos ne prezintă tipurile simboluri pe care atunci când atribuim argumentului pch o valoare întreagă.

1
$$\circ$$
 6 ∇ 11 \boxtimes 16 \bullet 21 \circ 2 \triangle 7 \boxtimes 12 \boxplus 17 \blacktriangle 22 \blacksquare 3 + 8 \div 13 \boxtimes 18 \bullet 23 \diamondsuit 4 \times 9 \diamondsuit 14 \boxtimes 19 \bullet 24 \blacktriangle 5 \diamondsuit 10 \oplus 15 \blacksquare 20 \bullet 25 \triangledown

Figura 4. Tipurile de simboluri asociate parametrului pch.

Următorul exemplu ilustrează câteva tipuri de simboluri:

- ► Considerăm următoarea funcție g:R \rightarrow R, $g(x) = \begin{cases} sin^2xlog(x), & x>0\\ sin^2(x)x, & x\leq 0 \end{cases}$
- a. Definiți funcția folosind comenzile if-else și Vectorize iar apoi folosind comanda ifelse.

b. Trasaţi graficul curbei pe intervalul $[-\pi,\pi]$.

5.2 Culori

Majoritatea funcțiilor de desenare au un argument în care pot specifica culoarea elementelor pe care vrem să le trasăm, de cele mai multe ori acesta este col. Cel mai ușor mod de a introduce o culoare este prin specificarea numelui acesteia, de exemplu col = 'red' este culoarea roșie. Figura 1 prezintă 144 de culori alese la întâmplare din totalul de 657 câte există în R.

Figura 5. 144 de culori din totalul de 657 din R

Pentru a vedea toate culorile din R putem rula comanda colors ().

5.3 Functia hist

Histograma² reprezintă metoda grafică, cea mai comună, de reprezentare a repartiției unui vector numeric. Pentru a crea o histogramă în R folosim funcția hist() în care argumentul principal este un vector numeric. Tabelul de mai jos prezintă argumentele principale ale funcției hist.

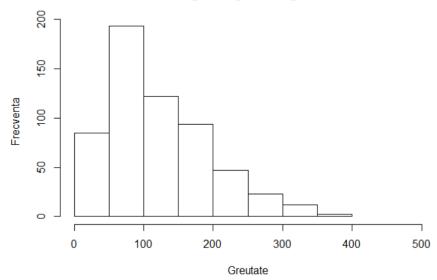
Argumentele funcției hist ()

Argument	Descriere
Х	Vector de valori
breaks	Cum să calculăm mărimea bin-urilor (vezi ?hist)
freq	Opțiune pentru trasarea histogramei de frecvență și de probabilități, freq = TRUE arată frecvențele, freq = FALSE arată probabilitățile.
col, borde	r Culoarea interioară a bin-urilor (col) și culoarea conturului lor (border)

Putem crea o histogramă folosind setul de date ChickWeight (?ChickWeight)

```
hist(x = ChickWeight$weight,
    main = "Histograma greutatii gainilor",
    xlab = "Greutate",
    ylab = "Frecventa",
    xlim = c(0, 500))
```

Histograma greutatii gainilor

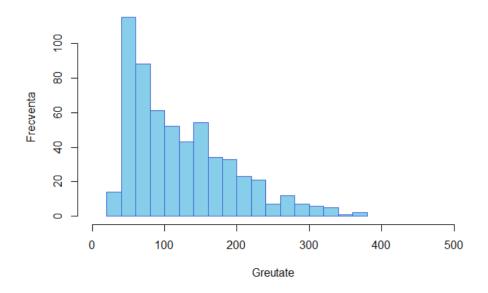

Putem modifica histograma de mai sus, schimbând numărul de bin-uri și culoarea acestora:

```
hist(x = ChickWeight,
```

```
main = "O histograma mai colorata",
xlab = "Greutate",
ylab = "Frecventa",
breaks = 20, # 20 Bins
xlim = c(0, 500),
col = "skyblue", # Culoarea de umplere
border = "royalblue3") # Culoarea conturului
```

O histograma mai colorata

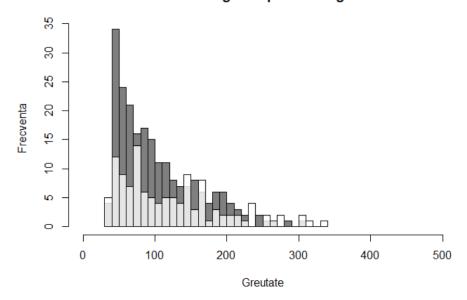

Dacă vrem să ilustrăm două histograme pe aceeași figură, pentru a evidenția repartiția după două clase, putem folosi argumentul add = TRUE la cel de-al doilea plot:

```
hist(x = ChickWeight$weight[ChickWeight$Diet == 1],
    main = "Doua histograme pe acelasi grafic",
    xlab = "Greutate",
    ylab = "Frecventa",
    breaks = 20,
    xlim = c(0, 500),
```

```
col = gray(0, .5))
hist(x = ChickWeight$weight[ChickWeight$Diet == 2],
  breaks = 30,
  add = TRUE, # Adauga graficul la cel de dinainte
  col = gray(1, .8))
```

Doua histograme pe acelasi grafic

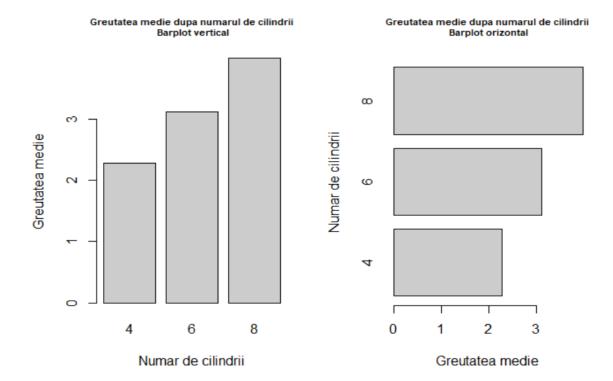
5.4 Funcția barplot

Funcția barplot este folosită în special atunci când avem de-a face cu o variabilă discretă. Argumentul principal al funcției este height, un vector numeric care va genera înălțimea fiecărei bare. Pentru a adăuga nume sub fiecare bară putem folosi argumentul names.arg.

De exemplu, folosind setul de date mtcars putem să afișăm greutatea medie a mașinilor în funcție de numărul de cilindrii:

```
par(mfrow = c(1, 2))
```

```
weight cars = aggregate(wt ~ cyl,
                        data = mtcars,
                        FUN = mean)
barplot(height = weight cars$wt,
        names.arg = weight cars$cyl,
        xlab = "Numar de cilindrii",
        ylab = "Greutatea medie",
        main = "Greutatea medie dupa numarul de cilindrii\n Barp
lot vertical",
        col = "grey80",
        cex.main = 0.7)
barplot(height = weight cars$wt,
        names.arg = weight cars$cyl,
        horiz = TRUE,
        ylab = "Numar de cilindrii",
        xlab = "Greutatea medie",
        main = "Greutatea medie dupa numarul de cilindrii\n Barp
lot orizontal",
        col = "grey80",
        cex.main = 0.7)
```

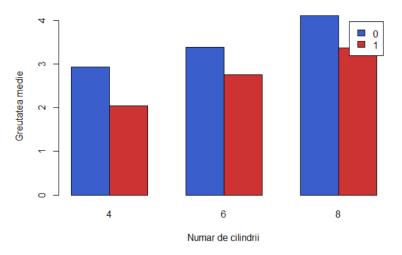

► Folosind setul de date ChickWeight afișați, cu ajutorul funcției barplot, greutatea medie a găinilor în raport cu numărul de zile de la naștere.

De asemenea putem crea un barplot clusterizat în funcție de mai multe grupuri de date. De exemplu să presupunem că vrem să vedem dacă există diferențe între greutatea medie a mașinilor (din setul de date mtcars) care au transmisie manuală sau automată și numărul de cilindrii.

```
[2,]
          6
                 0 3.388750
                  0 4.104083
[3,1
           8
[4,]
                  1 2.042250
           4
                  1 2.755000
[5,]
           6
[6,]
           8
                  1 3.370000
# aducem la forma necesara pentru barplot
carWeight = matrix(carWeight cyl am[,3], nrow = 3)
colnames(carWeight) = unique(carWeight cyl am[,2])
rownames(carWeight) = unique(carWeight cyl am[, 1])
carWeight = t(carWeight)
barplot(carWeight,
        beside = TRUE,
        legend.text = TRUE,
        col = c("royalblue3", "brown3"),
        main = "Greutatea medie a masinilor dupa numarul de cili
ndrii si transmisie",
        xlab = "Numar de cilindrii",
        ylab = "Greutatea medie")
```

Greutatea medie a masinilor dupa numarul de cilindrii si transmisie

5.5 Funcția boxplot

Pentru a vedea cât de bine sunt repartizate datele în setul de date putem folosi funcția boxplot (box and whisker plot - cutie cu mustăți). Această funcție prezintă întro manieră compactă modul în care este repartizată o variabilă. Această metodă grafică prezintă principalii indicatori de poziție ai variabilei studiate: cuartilele de ordin 1 și 3 (Q1, Q3) care delimitează cutia (IQR=Q3-Q1) și cuartila de ordin 2 sau mediana (linia din interiorul cutiei). Mustățile sunt calculate în modul următor: mustața superioară este determinată de valoarea celei mai mari observații care este mai mică sau egală cu Q3+1.5IQR iar mustața inferioară este valoarea celei mai mici observații mai mari sau egale cu Q1-1.5IQR. Valorile din afara cutiei cu mustăți se numesc valori aberante. Principalele argumente ale funcției boxplot se regăsesc în tabelul următor, pentru mai multe detalii apelați ?boxplot.

Tabelul 10. Principalele argumente ale functiei boxplot.

Argument	Descriere
formula	O formulă de tip y ~ grp, unde y este variabila investigată iar grp este variabila care descrie grupurile după care vrem să trasăm grafiul
data	Un data frame (sau listă) în care variabilele din formulă sunt definite
subset	Un vector care specifică o submulțime a observațiilor
X	Un vector care specifică valorile ce urmează să fie trasate

Tabelul 10. Principalele argumente ale functiei boxplot.

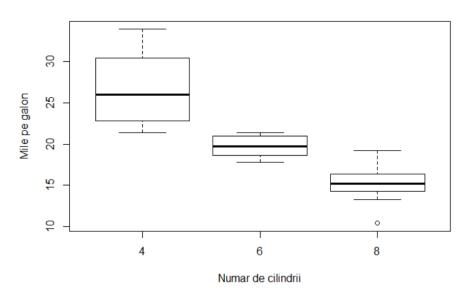
Argument Descriere

horizontal O valoare logică care indică dacă trasăm boxplot-urile vertical (FALSE) sau orizontal (TRUE)

O valoare logică prin care se permite adăugarea graficului la unul deja existent Următorul exemplu ne prezintă relația dintre consum (mpg) și numărul de cilindrii (cyl) în cazul mașinilor din setul de date mtcars.

```
boxplot(mpg ~ cyl,
    data = mtcars,
    xlab = "Numar de cilindrii",
    ylab = "Mile pe galon",
    main = "Consumul in functie de numarul de cilindrii")
```

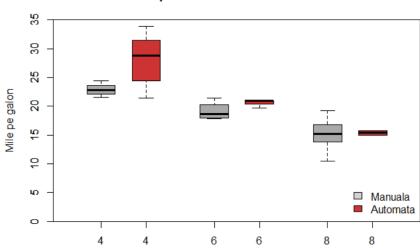
Consumul in functie de numarul de cilindrii

Putem să vedem această relație și în raport cu tipul de transmisie.

```
boxplot(mpg ~ cyl,
    data = mtcars,
    subset = am == 0,
    boxwex = 0.25,
```

```
at = 1:3 - 0.2,
        col = "darkgrey",
        xlab = "Numar de cilindrii",
        ylab = "Mile pe galon",
        main = "Consumul dupa de numarul de cilindrii si transmi
sie",
        xlim = c(0.5, 3.5),
        ylim = c(0, 35),
        yaxs = "i")
boxplot(mpg ~ cyl,
        data = mtcars,
        subset = am == 1,
        add = TRUE,
        boxwex = 0.25,
        at = 1:3 + 0.2,
        col = "brown3")
legend("bottomright" ,c("Manuala", "Automata"),
       fill = c("lightgray", "brown3"), bty = "n")
```


Consumul dupa de numarul de cilindrii si transmisie

5.6 Funcții pentru adăugarea unor elemente la un grafic

Funcțiile (low-level) din această secțiune sunt folosite pentru a adăuga elemente, de tipul linii, puncte, text la un grafic deja existent.

Numar de cilindrii

Tabelul 11. Functii low-level uzuale

Funcția	rezultatul
points(x, y)	Adaugă puncte la un grafic.
abline(), segments()	Adaugă linii sau segmente la un grafic existent.
arrows()	Adaugă săgeți.
curve()	Adaugă o curbă care reprezintă graficul unei funcții.
rect(),polygon()	Adaugă un dreptunghi sau un poligon oarecare.
text(), mtext()	Adaugă text la o figură.

Tabelul 11. Functii low-level uzuale

Funcția	rezultatul
legend()	Adaugă legenda.
axis()	Adaugă o axă.

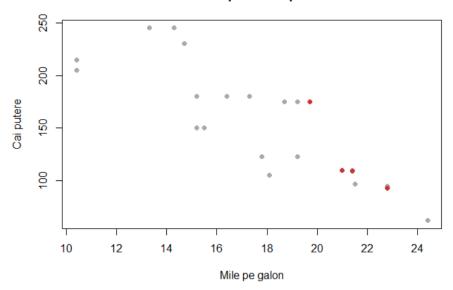
Pentru a adăuga noi puncte la un grafic deja existent putem folosi funcție points (). Pentru a vedea toate argumentele acestei funcții apelați ?points.

Să considerăm următorul exemplu în care trasăm diagrama de împrăștiere după consum (mpg) și putere (hp) pentru mașinile din setul de date mtcars în raport cu tipul de transmisie.

```
plot(x = mtcars$mpg[mtcars$am == 0],
    y = mtcars$hp[mtcars$am == 0],
    xlab = "Mile pe galon",
    ylab = "Cai putere",
    main = "Consum vs Cai putere dupa transmisie",
    pch = 16,
    col = "darkgrey")

points(x = mtcars$mpg[mtcars$am == 1],
    y = mtcars$hp[mtcars$am == 1],
    pch = 16,
    col = "brown3")
```

Consum vs Cai putere dupa transmisie

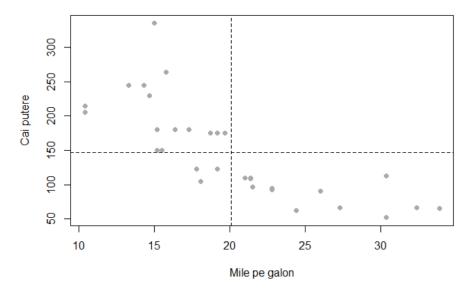

Dacă vrem să adăugăm linii drepte la un grafic putem folosi comanda abline() sau segments(). De exemplu în figura de mai sus vrem să adăugăm o linie verticală și una orizontală care să marcheze media variabilelor de pe axa x și y.

```
plot(x = mtcars$mpg,
    y = mtcars$hp,
    xlab = "Mile pe galon",
    ylab = "Cai putere",
    main = "Consum vs Cai putere",
    pch = 16,
    col = "darkgrey")

abline(h = mean(mtcars$hp), lty = 2)
abline(v = mean(mtcars$mpg), lty = 2)
```

Consum vs Cai putere

Pentru a adăuga numele mașinilor cu transmisie automată în fiecare punct putem folosi comanda text(). Argumentele principale ale acestei funcții sunt x, y care descriu coordonatele etichetelor și labels care reprezintă etichetele.

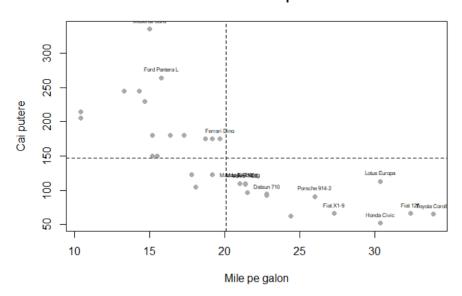
```
plot(x = mtcars$mpg,
    y = mtcars$hp,
    xlab = "Mile pe galon",
    ylab = "Cai putere",
    main = "Consum vs Cai putere",
    pch = 16,
    col = "darkgrey")

abline(h = mean(mtcars$hp), lty = 2)
abline(v = mean(mtcars$mpg), lty = 2)

text(x = mtcars$mpg[mtcars$am == 1],
    y = mtcars$hp[mtcars$am == 1],
```

```
labels = rownames(mtcars[mtcars$am == 1, ]),
pos = 3,
cex = 0.5)
```

Consum vs Cai putere

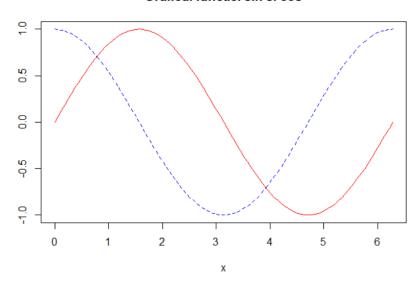
Funcția $\mathtt{curve}()$ permite trasarea/adăugarea unei linii care descrie o funcție. Printre argumentele funcției regăsim \mathtt{expr} care reprezintă expresia funcției care depinde de \mathtt{x} (se pot folosi și funcții customizate), \mathtt{from} , to care reprezintă intervalul de valori pentru \mathtt{x} și add care permite adăugarea unei curbe la un grafic existent.

```
curve(expr = sin(x),
    from = 0,
    to = 2*pi,
    ylab = "",
    main = "Graficul functiei sin si cos",
    col = "red")

curve(expr = cos(x),
    from = 0,
    to = 2*pi,
```

```
add = TRUE,
col = "blue",
lty = 2)
```

Graficul functiei sin si cos

Atunci când vrem să adăugăm o legendă la un grafic folosim funcția legend(). Argumentele acestei funcții se regăsesc în tabelul de mai jos.

Tabelul 12. Argumentele functiei legend()

Argument	Rezultat
х, у	Coordonatele legendei - de exemplu, $x = 0$, $y = 0$ va pune legenda la coordonatele $(0, 0)$. Alternativ, putem indica poziția unde vrem legenda (i.e. "topright", "topleft").
legend	Un vector de caractere care precizează textul care vrem să apară în legendă.
pch, lty, lwd, col, pt.bg,	Argumente grafice adiționale (pentru detalii apelați ?legend).

Ca exemplu să considerăm graficele de funcții de mai sus la care vrem să specificăm care grafic corespunde funcției sin și care funcției cos:

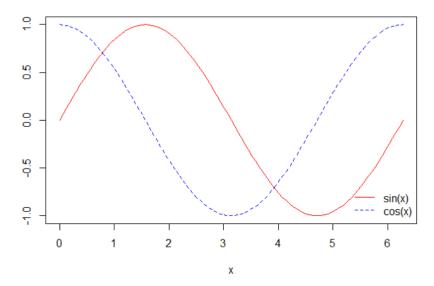
```
curve(expr = sin(x),
  from = 0,
```

```
to = 2*pi,
   ylab = "",
   main = "Graficul functiei sin si cos",
   col = "red")

curve(expr = cos(x),
   from = 0,
   to = 2*pi,
   add = TRUE,
   col = "blue",
   lty = 2)

legend("bottomright",
   legend = c("sin(x)", "cos(x)"),
   col = c("red", "blue"),
   lty = c(1, 2),
   bty = "n")
```

Graficul functiei sin si cos

5.7 Salvarea figurilor

Odată ce am creat un grafic putem să-l salvăm într-un fișier extern. Pentru aceasta folosim funcțiile pdf(), png() sau jpeg(). Aceste funcții vor salva figura ca fișier de tip .pdf, .png sau .jpeg.

Tabelul 13. Argumente pentru functiile pdf, jpeg si png

Argument	Rezultat
file	Directorul și numele fișierului sub formă de șir de caractere. De exemplu, pentru a salva un grafic pe desktop scriem file = "/Users//Desktop/plot.pdf" pentru un fișier pdf.
width, height	Dimensiunea graficului final în inchi.
dev.off()	Acesta nu este un argument al funcțiilor pdf () și jpeg (). Trebuie executat acest cod după ce trasarea graficului a fost efectuată pentru a finaliza crearea imaginii.

Pentru a salva o imagine avem de parcurs următorii pași:

- 1. Execută funcțiile pdf () sau jpeg () cu argumentele file, width, height.
- 2. Execută codul care generează figura (e.g. plot (x = 1:10, y = 1:10))
- 3. Completează scrierea fișierului prin execuția comenzii dev.off(). Această comandă spune R-ului că am finalizat crearea fisierului.

```
# Pasul 1
pdf(file = "/Users/.../Desktop/MyPlot.pdf", # directorul cu fi
sierul
    width = 4, # latimea in inchi
    height = 4) # inaltimea in inchi
# Pasul 2
plot(x = 1:10,
    y = 1:10)
abline(v = 0)
text(x = 0, y = 1, labels = "Ceva text aleator")
# Pasul 3
dev.off()
```